

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.05.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Опет морамо да се извинимо што каснимо са почетком претреса. Колеге из Новог Сада нису могле на време доћи, због проблема у саобраћају, сведоци смо, и ми смо сведоци томе, тако да, да се крене раније, не знам заиста шта радити.

НАСТАВЉЕНО 11.05.2007.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,50 ЧАСОВА

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић.

- Пуномоћници оштећених адвокати Лозналијевић, Даниловић, Баровић и Тодоровић, одсутни су Рајко Даниловић, Оливера Фрањићевић и Наташа Кандић,
- Присутни браниоци оптужених адвокати Заклан, Перковић, Продановић, Вукотић, Перески, Штрбац, Дозет, Бојков и Машић, а
- одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран, кога ће на данашњем главном претресу уз сагласност оптуженог Перића замењивати бранилац адв.Вукотић,
- надаље одсутни су браниоци адвокати Вујин, Продановић и Мијатовић, Вујин Пилиповић и Мијатовић, да, Калањ, Станић, Мамула, Батрићевић и Рајић, Станојловић Бојан, Ковачевић Снежана, Ђурђевић Владимир, Јелушић Рајко.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, адвоката Ђорђевића и Јелушића до њиховог доласка ћу да ја замењујем уз сагласност њихових властодаваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, господине Ђанковићу?

Оптужени Златар и Ђанковић су сагласни да их на данашњем главном претресу до доласка њихових бранилаца адвоката Ђурђевића и Јелушића, брани адвокат Дозет,

- Одсутни су и браниоци оптуженог Мугоша, адвокати Радуловић и Сташевић.

Те ће уз сагласност оптужених Драговића и Мугоше, њихове браниоце на данашњем главном претресу замењивати бранилац адвокат Саво Штрбац,

- Одсутан је и бранилац оптуженог Шошић Ђорђа адвокат Бељански.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниће ја ћу га мењати уз Ваше допуштење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Уз сагласност Шошића, њега ће на данашњем главном претресу замењивати бранилац адвокат Перески,

- Одсутни су и браниоци адвокати Апро, Левајац и Перовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви оптужени су ту Љубоја, Мугоша и Катић, добро.

Да ли су сведоци које смо за данас планирали да ли су приступили, јесу. Ја сам у обавези да Вас обавестим да је један од сведока кога смо за данас планирали да саслушамо тражио да се према њему примене мере заштите за сведока, па је тражио поднеском, тражио је да се саслуша под псеудонимом и да се за време његовог саслушања искључи јавност, па да би смо о томе предлогу овог сведока одлучили, ја ћу у смислу одредбе

Суд потом у смислу одредбе члана 318 ЗКП, доноси

РЕШЕЊЕ

Да се ИСКЉУЧИ јавност са главног претреса ради одлуке о примени мера заштите сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да публика напусти судницу. Да режија прекине емитовање снимака из ове суднице у медија центар, јасно је да се искључење јавности односи само на овај део доношења одлуке о примени мера заштите, у зависности од тога шта ћемо и како ћемо одлучити јавност ће бити или искључена за време саслушања тог сведока или неће бити искључена. Позовите сведока.

ИЗОСТАВЉЕН ТРАНСКРИПТ У ДЕЛУ ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА КОЛИ СЕ ОДНОСИ НА ПЕРИОД ОД ИСКЉУЧЕЊА ЈАВНОСТИ ДО САЧИЊАВАЊА ЗАПИСНИКА О ОДЛУЧИВАЊУ О ПРИМЕНИ ПОСЕБНИХ МЕРА ЗАШТИТЕ СХОДНО ОДРЕДБАМА ЧЛ. 117-122 ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ КОЛИ ЈЕ ОБЈАВЉЕН У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОД БРОЈЕМ 46/06 ОД 02.06.2006. ГОДИНЕ, КОЛИ ЈЕ СТУПИО НА СНАГУ 10.06.2006. ГОДИНЕ.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави са главним претресом који је од овог тренутка ЈАВАН.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете позвати публику да уђе у судницу,

Приступи сведок Богдан Вујић са подацима као у спису, упозорен и опоменут, па и на заклетву за сведока исказује:

Сведок БОГДАН ВУЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вујићу.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Добар дан, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево поштујући Ваше године, одлучили смо да Вас прво саслушамо иако смо са претходним сведоком нешто расравили, прво да Вас питам да ли можете да стојите или је можда потребно да седнете?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Могу да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сами реците, Ви сами процените ако осетите потребу да седнете сугеришите нам па неће бити никаквих проблема. Господине Вујићу да ли има неких промена у Вашим личним подацима које ми у спису имамо, саслушавали смо Вас 17.12.2004.године, у овој истој судници, претпостављам да се тога сећате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Једино да сам годину дана старији а можда више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више, дакле нема никаквих промена и адреса становања је иста?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Господине Вујићу саслушаћемо Вас као сведока и овом приликом дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, у том смислу Ви сте својевремено положили и заклетву за сведока, па Вас ја само на то опомињем, знате.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу, да ли, сећате се дакле те прилике када сте сведочили у овој судници?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онога о чему сте причали и да сте одговарали на наша питања?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом казивању, да ли имате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Остајем, али ја сам одговарао на Ваша питања где су била у питању за опис неких догађаја или чињеница, неке противречности или нејасноће, значи ја сам покушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте Ваша објашњења и тако даље, па Вас питам да ли при томе свему остајете?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да ли сте се можда у међувремену чега присетили?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам у међувремену био и сведок у Хагу и тамо сам под околностима одређеним изнео неке допуне, јер су од мене тражили да будем прецизнији са становишта неких чињеница кроз описе догађаја и мојих поступања. Тако на пример ја сам био конкретан што се тиче догађаја у «Велепромету», где сам ја описао тај догађај али можда не толико прецизно колко сам требао што се тиче околности мојих поступања и поступања мојих колега, исто тако сам изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Велепромет» није предмет поступка који ми овде водимо, он је само у једном ширем контексту комплетне приче, ако мислите на «Велепромет» у смислу оних дешавања везано за «Тополу», за?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Јесте. Али има неких чињеница а то сам дужан да Вам изнесем зато што сам доживио због тога једну конкретну претњу у односу на мој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Чим сам се вратио из Хага, значи крајем фебруара прошле године, већ је почетком марта имао сам анонимне позиве телефоном, па сам једно време био искључио телефон, а затим сам укључио и доживио сам од колеге, од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега Тодоровићу.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Доживео сам од колеге Радојевића који ме је укључио у ту оперативну групу Управе безбедности да идем на те задатке, да ме он покушао спојити са пуковником у пензији Кијановић Богољубом и ја сам, који се, покушао да ме провоцира и да ме вређа и ја сам избегао то и искључио сам телефон дуже време. Колико се сећам половином децембра прошле године на, у Војно-медицинској академији, код поште, ишао сам код стоматолога и код поште, са једним колегом затекао ме је колега Кијановић и изразио једну љутњу према мени и увреде, и онда конкретне претње, у смислу да ћу ја да будем осамнаести, а то је значило, опомињано уз оне, уз оне које је он покупио тамо негде у кукурузима, како је рекао у близини «Велепромета». Ја сам и још ми је упутио претњу да ја нећу моћи да докажем оно што сам причао а да у одређеној ситуацији како је он био планирао да са његовим братом дипломираним правником или адвокатом да покрене један поступак против мене и да ја не бих могао да докажем то што сам рекао о томе. Ја сам њему рекао и да су мртви исто сведоци, а при томе сам имао у виду да је у међувремену је умро и пуковник Бане Модошан, који нам је био заједнички

претпостављени умро је и у међувремену Стево, заставник Стево, сад не могу да се сетим баш, који је био с нама заједно на извршењу задатака заставник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Корица, Николић?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не Корица није, Корица је жив, него, Мирковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирковић?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Мирковић, хвала господине Тодоровићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у сваком случају господине Вујићу.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Умро је Мирковић, мени је јако жао он је умро у касарни, он је живео толико година у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу, причали сте нам о овим претњама и овим непријатностима којима сте били изложени будући да сте данас овде у судници ја претпостављам да оне на Вас нису утицале у том смислу да Ви сад не би сведочили или да бисте лажно сведочили, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да Вам кажем, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, поново Вас питам, да ли остајете при овим својим казивањима, при овој својој изјави коју сте нам дали у децембру месецу 2004.године?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Остајем, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе у потпуности? Добро, питања, браниоци?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председниче већа, па Ви сте сада рекли човек пола сата говори и каже да је сведочио у Хагу да има додатних информација, ми смо Вам предлагали да прибавите списе из Хага, да, па дајте да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је колега браниоче, прво нам објасните зашто се смејете?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво нам објасните зашто се смејете кад се обраћате суду?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се не смејем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло ружно, врло непримерено колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам ако сте то дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Немојте тако да се обраћате суду.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мени је неочекивано, а неочекивано ми је било апсолутно да Ви нећете поставити питање овоме сведоку, стварно, сведок је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, овог сведока је тражио колега Заклан као и оне од јуче, као и оне од прекјуче, сведоци су исказали да остају при својим изјавама, ако сте Ви тражили да их чујете непосредно ја очекујем од Вас да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја ћу Вам сада нешто рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви питате сведока оно што сматрате да га питате.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нека то буде, да знате да је то мој став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања колега, за сведока?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, сад ћу поставит питање. Стављам прво примедбу да Ви нисте уопште хтели да питате овог сведока, да је овај сведок говорио у Хагу сасвим другачије него што је говорио на претресу, то Вам стављам примедбе, треће Вам је било да на такав начин не желите да се утврди материјална истина онако како би требала да се утврди а имате ту могућност овде није сведок предложен на алиби неког од оптужених него на утврђивање истине и догађаја на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Перковићу, немојте се на тај начин више суду обраћати, знате. Ценим то као једно апсолутно непоштовање суда. Да ли ја имам

питања за сведоке или немам ако је сведок рекао да остаје у потпуности при свом казивању нема томе ништа да дода, нема шта да допуни, изволите постављајте му питања, и тражите разјашњења.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми се више обраћати на тај начин, нећемо око тога, нећемо да расправљамо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На који начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око тога нећемо да расправљамо више знате.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Око чега ја сам Вам ставио примедбе на то како водите поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставили сте примедбу, чули смо примедбу. Ја Вам кажем немојте да на тај начин. Бићете сведоци да и у наредном делу поступка ћу се понашати на исти начин, и у наредном делу поступка ћу се понашати, бићу у ситуацији да се понашам на исти начин, изузев ако се нешто не деси па да тражим неко разјашњење од сведока захваљујући информацијама које смо чули претходног дана од неког сведока и тако даље. Значи немојте ме доводити у ситуацију, немојте ми замерати и немојте то тако, на тај начин износити како ја немам питања боже мој, председник већа нема питања за сведока, нећемо да расправљамо о томе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја и стављам председниче већа управо примедбу на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите примедбу, немојте у току претреса немојте стављати.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И не могу да очекујем да га Ви било шта и њега и било кога другог управо због тога што сматрам да није утврђена материјална истина, и ако Вам ја то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Перковићу ту сте Ви.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се љутите на то или не, Ви не можете мени замерат на томе јер ја браним овде, ако сматрате да ја Вас вређам лично председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте Ви, ако сам ја пропустио да питам што важно сведока питаћете Ви, молим Вас, питања, изволите?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче молио бих Вас да питате сведока он је говорио о томе али ја ћу га поново питати, ради разјашњења неких ствари, када је, сведок је говорио да је био вршио тријажу у болници, када је то било, ког датума?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Ви то, изволите?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја нисам вршио тријажу у болници.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, е па, ко је онда вршио тријажу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда да преформулишемо питање, шта сте радили у болници?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам у складу са правилима примене међународног Кривичног закона вршио увид стања у болници да ли је она злоупотребљавана или је са било које стране, значи што се тиче снага у сукобу, да би прибавио чињенице потребне да изнесем пред овим судом и ја сам те чињенице изнео у својој изјави пред овим већем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте да сте пронашли једну просторију, проценили да је у њој боравила једна јединица хрватске војске и не знам ни ја те и те снаге.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Јесте, и да сам предао двоглед оштећен, да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад бранилац Вас пита.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да сам тражио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита и нешто друго, кад је то било, који је то дан, који је то био датум?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То је био 20. новембар '91.године.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: 20. новембар. А кад је болница заузета?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То не знам кад је заузета. Ја сам дошао у болницу у седам сати ујутру 20. новембра у колима, теренским колима «пух», заједно са мајором Шљиванчанином и у пратњи заставника Корице Бранка.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Када су онда заробљеници изведени из болнице?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Када су?
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Када су изведени из болнице, премештени из болнице, да ли су, када су заробљеници односно људи који су били у болници, када су евакуисани?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је евакуисана болница вуковарска?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па болница није она је остала тамо, значи остао је управник, потпуковник, начелник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кад кажемо евакуација болнице наравно да мислимо на људе из болнице?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А на људе, она значи, то је вршено у преподневним часовима тога дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана у преподневним сатима?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Тога дана у организацији и по плану мајора Шљиванчанина, и његовог претпостављеног пуковника Мркишића, био је присутан и пуковник Павковић.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро и где су?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И представници Међународног црвеног крста у неко време, већ при крају.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли Вам је познато да су неки заробљеници одведени из болнице и где?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није ми то познато.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То Вам није познато?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, питао бих Вас још нешто господине Вујићу, били сте на састанку СО владе Крајине, то сте Ви нама објаснили, можете ли нам поново још нешто прецизније рећи када сте били, ко је ту био и о чему се разговарало?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: На седници?
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи ја сам објаснио како сам дошао тамо на ту седницу и јел се слажете са тим?
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је та седница?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Седница је 20-ог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође 20-ог?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Такође 20. новембра, по мени између 13 и 14 часова.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: 20-ог истог дана?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Истог дана 20-ог између 13 и 14 часова. На седници како сам рекао по мом сећању било је око 20 и можда и преко 20 људи, значи председник владе, председник скупштине, и министри, ја сам и реко којег се ја сећам, и рекао сам да је био Аркан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нека каже председниче, што каже, добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И ако је још потребно ја ћу поновити имена неких присутних ако то господина Заклана интересује, ја ћу поновити.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па интересује ме.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сматрам да има часних људи министара а колико сам из штампе прочитао господин Богуновић, који је министар Ви знате чега, је био тада у то време, колко се сећам био је најближе Аркану, чак су се мало гурали овако знате, то Ви њега питајте слободно, ја ћу га подсетити ако се будемо некада срели, исто тако Вашег колегу Сушу Воју исто можете питати, и проверити оно што сам ја говорио, можете питати доктора Хаџића, не Председника владе, него другог доктора Хаџића кога ја верујем да знате, и он је ту био присутан, можете покојни Славко Докмановић, нека му је слава, он је тако завршио како јесте, а према мени је био веома оштар и неугодан и са тешким претњама, ја сам чак мислио да ће он као што је предлагао два пута одлуку да се гласа како самном да поступе, јел сте проверавали то што сам ја реко.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Само ми кажите.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја не знам да ли сте Ви ја нисам имао могућности да проверим а Ви сте могли да проверите и шта бих још могао да Вам кажем, значи прво сам питан куд смо одвели, како је реко Суша, куд сам одвео 1500 ратних злочинаца, усташа и ратних злочинаца, први пут сам то од њега, значи што се тиче таквог израза а претходну ноћ сам то доживео као што сам описао у «Велепромету».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то сте рекли.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи онда сам ја тумачио зашто су они усташе и то, да они то вероватно и јесу, али треба доказати и да он као дипломирани правник, адвокат, магистар правних наука, треба да разликује, док се не докаже знате, и то сам рекао, питао куд сам их одвео, по чијем наређењу, шта ће са њима да буде, како ће се, ко ће их процесуирати, ко ће водити кривични поступак, ко ће водити претходни поступак, ја сам то објашњавао, по ком закону, реко сам по Савезном закону, по Савезним законима, реко сам, питао је да ли је то војна установа, реко сам да је то Савезна установа, да је КП Дом Сремска Митровица Савезна установа, није војна, али значи по одлуци министара.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, то ме мање интересује тај део други, не знате шта се дешавало са оним који су пребачени на Овчару, то не знате, немате сазнања о заробљеницима који су пребачени на Овчару, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Немам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То немате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Немам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Реците ми, само како се завршило?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У Хагу, ја господине председниче ја сам доживео да је мени адвокт Васић рекао кад сам ја описивао то и онај аутобус знате, он је мене питао да ли ја знам да из тог аутобуса постоји жив човек, живи људи, значи били ратни заробљеници ја описао као што је речено да их је возио тај и тај возач, који је био у овом суду и рекао да није возио знате, чак можда је рекао и да мене не зна, то је његово право, да каже, тај мајстор Миле Вукић, како сам рекао, он је рекао, ја сам се изненадио много сам се изненадио и реко да у природи нешто постоји да увек за злочин мора да постоји неки траг да остане неко жив и да нешто изнесе и било ми је тешко чак сам мислио да ћу се суочити са тим и како сам чуо тај је тражи да се са мном сретне, како је он остао жив, да ли један или више њих од тих 45 које сам ја

напомињао, и он је био сведок тамо исто, он то, су рекли браниоци знате, да је тај био сведок, ја не знам његово име.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, господине Вујићу, да ли је донета нека одлука?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је нека одлука донета на том састанку, да ли имате Ви нека сазнања о томе?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Председник Владе је питао министра Сушу, да ли ми Војо можемо то све, знате он је рекао то што је господин пуковник изнео да ће радити војска у Сремској Митровици, да ли ми можемо то исто, да, пошто је Суша рекао да све то могу и они да раде, знате, да ће формирати преки суд, колко се сећам господин Докмановић покојни је рекао да могу да их хране да већ неке хране тамо на Овчар, да ли територијалце или неког значи да постоји кухиња на Овчари, и то је рекао, ни једном речју нису рекли да ће да их одведе тамо где су их одвели.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И шта је одлука, јел била донета нека одлука или нисте чули ништа?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како мислите одлука, значи према мени је испољена претња.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, јесте Ви.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да ја морам за два сата да их вратим назад.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јесте Ви контактирали са неким од својих претпостављених или?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: После тога.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А у току седнице владе?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам имао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел долазио неко са стране?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Долазио је потпуковник, генерал Панић.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Тада је био потпуковник Панић?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Био потпуковник, начелник штаба.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Што је разлог његовог доласка?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Његовог доласка?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да донесе неку вест.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е то ме интересује. Коју вест?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Е то не знам али ћу Вам описати како је то, сад ћу бити конкретан господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи, кад је упућена та претња у два, три наврата према мени да се гласа о поступању са мном, кад ми је било тешко, заиста тешко кад сам мислио да нећу да изађем жив из тог простора или из оних кукуруза, онда је, да би на некакав начин смирио ситуацију, господин Хацић Горан је увек говорио тим министрима који су ближе врата погледајте у ходник да ли се вратио онај потпуковник, погледајте, тако једно три пута колко се ја сећам, значи и једног момента се појавио у то неко критично време појавио се Панић са једном свеском, овако и са неким папирчетом и као што ми сви оловку једну, знате оно кад старешина носи има, тако и оловку, и гледа, ушо унутра и гледа Горан се дигао и пита њега, знате оно прво га без речи пита, онда овај ћути исто клима главом нешто и показује на мене, значи не сме да отвори уста ради мене вероватно, затим, јел ме слушате како Вам описујем?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Како да не.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Онда Горан каже, ма реци да или не, он опет не каже ни да ни не, онда му он каже климни главом он климне главом и они сви истрче ван за њим и готово. Да ли сам Вам сада дочарао мало ближе?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да, јесте, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу ово нам нисте говорили прошли пут?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам, господине председниче.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ево сад говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овим детаљима типа.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам, али видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Климни главом и тако даље.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам то говорио, али ја сам то чекао, видите, ја и неке ствари ја сам чекао да то кажем и господину Горану, јер ако се ја са њим будем сретао, али ја сам Вашој службеници рекао ја ћу изгледа да будем сведок доживотно и она мало мене гледала знате. Ја кажем, ја сам сваке године једном до два пута сведок. Да ли ћу да издржим, знате, да ли сам баш толико спреман органски да издржим, биолошки да издржим. И увек, ја сам и реко тамо пред Мркшићем и његовим адвокатима и Шљиванчаниновим исто реко, ја сам желео то што сад господин пита да кажем пред њима и то сам рекао пред њима кад су они ту присутни, тако ћу исто да кажем и пред Гораном има још тамо правника који су били дипломирани правника, ваших колега, има министара који су сад министри, били су на тој седници часни људи, ја сматрам да ће бити толико часни да потврде тамо ако ја нешто кажем што није, да кажу господине Вујићу Ви се тога не сећате, Ви сте лагали, то није тачно, а ја ћу се са њима срести, ја то желим. Јел знате који су то министри?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, реците, реците?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господин Вукчевић, доктор Вукчевић, Ваш колега исто био је на тој седници, ја сматрам да је он частан човек и да ће он рећи, Воја, јесте, био на седници Владе господине Тодоровићу, не мора није ни Вукић признао, нико ту ко је, за многе нису признали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није ни господин.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Господине Вујићу, имам још једно питање за Вас, Ви сте претпостављао о свему овом сачинили извештај?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: О свему сте овоме сачинили извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештај, да ли сте сачињавали о овоме неки извештај?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Писао?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам писао господине.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А да ли сте о овоме обавестили?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Таман посла да сам писао па не бих ја сад сведочио ту, немојте.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па јесте ли некога од Ваших претпостављених обавестили о овоме?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Претпостављени, па мој претпостављени каже да није ни био тамо, јел сте видели, био је ту сведок и он стално тврди да није био тамо.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е то ме интересује да ми кажете, јел био тамо?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па не знам, ја га нисам видео, а Шљиванчанин мени каже да се видео, ја кажем то ћете Вас два да се поравнате јесте се видели или како.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Господине Вујићу, мене интересује само то, каква Ви сазнања имате о томе, да нисте видели?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Немам сазнања никаква.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Дал сте чули, ево сад сте рекли Шљиванчанин?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Немам, ни чуо нисам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сада сте рекли да је Шљиванчанин реко да је био с њим?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да је Шљиванчанин био с њим?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ама то је он реко преко свог браниоца, јел знате какви су браниоци они то воле и да кажу и да не кажу и да мало скрену лево или десно, извињавам се сада, ја се заиста извињавам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, господине Вујићу, коме сте Ви требали да предате, не рапорт, него извештај о томе све што сте видели?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Требали смо заједничку информацију, ја сам реко.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Информацију, тако је, информацију, коме је то требало?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да сам тезе, правео тезе.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Кому сте то трабали да предате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па ми смо требали Управи безбедности, ми смо били оперативна група Управе безбедности, начелнику управе.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Начелнику директно, пошто чујемо он је формирао ту групу у вашу, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма формирао је његов један од потчињених.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Дорбо.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи Управа безбедности има више организацијских јединица и један од тих значајних пуковника је формирао групу у складу са законом, тамо ако сте видели Закон о народној одбрани па пише ко има право, има тамо тачка, сад не могу да се сетим која.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел сте Ви сачинили ту информацију, јесте ли сачинили ту информацију?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма нисмо сачинили.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па шта сте урадили тамо?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Дошо сам да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нисте сачинили информацију о?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па нико никад није питао, '96. године ме позвао Начелник управе безбедности нови и тек је онда питао о томе, значи '96.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него, зар Вам није била нека обавеза ако сте упућени тамо у Вуковар да извршите неки задатак?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не, сви су већ извршили задатак и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зар Вам није била обавеза да?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Обавестите претпостављене?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дате повратну информацију?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није била. Ја сам имао претпостављеног Томића покојног све је знао шта сам ја радио, ја сам знао шта је од прилике он радио, али нисам знао шта је извештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он у обавези био да?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја не знам шта је он извештавао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Значи Томић је био у обавези?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Томић је био начелник групе, шеф групе, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу ако је он био вођа групе те, и одређен за вођу групе, да ли је он онда био у обавези да сачини такву неку информацију?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Био, па био је, дал је сачинио не знам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Мене само интересује да ли то можда знате, јел та информација коју је сачинио Томић или да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна да ли је сачинио.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Немојте ме тако.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па ево ја ћу Вас питати отворено онда.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Али знам, али ја сам Вам рекао да не знам да је сачинио.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је тадашњи начелник Управе војне безбедности Васиљевић, према Вашем сазнању био упознат са овим састанком, ево конкретно те владе СО Крајине и његовом одлуком, односно оним Вашим сведочењем?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја ако се сећате били сте ту присутни два пута сте, када сам ја давао исказ, ја сам говорио да сам на командном месту Љубише Петковића у Шиду, затекао и генерала Милета Бабића, и да сам Љубишу који је дошао да се поздрави питао, Љубиша да ли знаш шта се тамо све дешавало, рекао је знам, исто сам то питао генерала Бабића, и он је рекао да му је познато, а однос Бабића и начелника управе, знате они то су два генерала, они имају свог претпостављеног, они су дужни да прикупљају информације и да извештавају своје претпостављене.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Што значи несумњиво се извлачи закључак, Ви извлачите закључак претпостављам да је био обавештен Васиљевић о свему?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не могу да, онда би морао ја да то сретнем се са Васиљевићем па да му доказујем, немојте мене доводити у ту позицију.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Јер ја и Васиљевић се нисмо срели, само чули телефоном кад сам ја био у Митровици, знате.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Хвала Вам господине Вујићу, нећу засад више ништа питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А господине Вујићу, каква то документа Ви поменуште да, јел сам ја схватио да сте Ви данас донели нека документа?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам сад, извињавам се. Нисам ја реко, ја сам прошли пут, знате да сам ја прошли пут донео ону своју торбу и имао неугодности због тог, сад сам дошо са блокчићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били укључени микрофони иначе сте нарушили, већ сте нарушили идентитет заштићеног сведока, него нису били укључени микрофони, даље питања, молим вас, колега браниоци прво, колега Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Једно питање везано за оно моје јучерашње питање, оном сведоку који је јуче саслушаван, али молио бих сведока ако дозволите да одговори на моје питање да се не држи правила службе, односно правилских одредби него живота. Да ли?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Живота сам разумео?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно, оно што се у пракси дешава, да ли је некад био сведок, да старешина пешадица одбије наређење или било какву сугестију органа безбедности без обзира на то да ли се ради о старешини вишег или нижег чина? Дакле чисто да покуша укратно објаснити однос у пракси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Субординацији?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не субординација.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам разумео ја питање, прво морам разумети да бих могао, ја се извињавам господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас колега Дозет да ли сте били сведоци евентуално у пракси да је неки старешина, војни старешина, пешадинац одбио да изврши наређење старешине органа безбедности без обзира на његов чин дал је виши или нижи?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја немам у својој пракси немам ја такав случај присутан у својој свести а ако би старешина схватио да му је због тога угрожен интегритет или да се ради о повреди законитости или нечега он значи може да одбије наређење ја тако схватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може у тим случајевима а у другим када није угрожен интегритет и не врши кривично дело него је у питању једно.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ако су истог чина или различитог чина или, али ипак се ради о субординацији, ту мора да постоји, у зони одговорности једног од њих, неко је ту, мора да буде одговорнији од другога, ја тако схватим, господине Дозет, значи неко мора у зони да буде одговоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Колега Тодоровић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам једну оваку, ради овога транскрипта примедбу, сведок је одговарао, мало дуже је причао и понављао је свој исказ, понављао је, ја сам га прочитао и знам шта је говорио и то је се поклапало са исказом, на крају је рекао једну реченицу, једну ипо реченицу која је нова, а Ви сте рекли тако нисте говорили у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па управо то је ново.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само оно, климање главом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ново, оно климање главом па реци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е то да, то је, да не би испало да је нови исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ново, па знамо шта је ново колега Тодоровићу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А друга ствар, да ли је, ја ово сад што ћу да питам имам за то разлога, из процесних разлога, да ли је доктор Војислав Вукчевић присуствовао тој седници владе у Вуковару о којој се ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да јесте, питао сам.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам реко то, да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био присутан.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је, није било до сад, то је сад први пут, коју је имао функцију тада?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Заиста не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам, многе функције ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени, колега Кнежевић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да ова питања које је поставио бранилац Дозет је потпуно на месту, мада то није моје да оцењујем, али бих хтео само нешто да питам сведока, сада гледам његов исказ који је дао први пут 28. фебруара 2000. године, код Бојног суда, не морате то отварати, каже пензионисан сам 1990. као начелник безбедности високих војних школа, то је можда питање за експерта, али ја бих баш волео да знам од човека који је очигледно компетентан да нам да одговор на то питање, мада га данас не саслушавамо у својству војног експерта него сведока,

конкретна ситуација на терену, 80-та моторизована бригада, заробљеници на Овчари, командир чете војне полиције у чину поручника, по његовом исказу из гардијске бригаде долази официр безбедности капетан чије је име познато, је ли, и преноси му наређење или му наређује по његовом исказу који мења, односно коригује, моје питање за овог сведока да ли официр безбедности гардијске бригаде може да нареди или не може командир чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете војне полиције, једне друге бригаде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ил му може само пренети наређење или му не може ни то пренети а ако преноси наређење чије наређење му преноси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то је у наставку питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је за господина тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У наставку одговора на питање колеге Дозета?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Прошли пут, опет се извињавам што сам прошли пут погрешно, лева и десна страна, ја сматрам да треба наћи заповест бригадну заповест, значи да видимо ту како су регулисани односи између тих старешина знате, ако су органи безбедности ту а ради се о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма принципијелно господине Вујићу, принципијелно, начелно.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да ли му може пренети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му може наредити?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Може, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да му нареди?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Може, може јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да не може, тај.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како не може, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај из органа безбедности каже не могу.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Колко сам ја прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што он каже ово «органи безбедности немају наредбодавну функцију, наредбодавну функцију врши само командант то је та линија наредбодавна, органи безбедности имају само саветодавну улогу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Едукативну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Едукативну, стручну, руководну у том смислу, разумете?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине председниче, ја верујем да ћете Ви ту довести и експерта који ће донети по Вашем захтеву и правило службе органа безбедности и војне полиције, рад у рату, знате, рад у рату то сад принципијелно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Одговорам, значи извршење задатака ако сте ме разумели то је војнички задатак, ово није безбедности задатак, знате, ово што је питао тужилац, значи поступак са ратним заробљеницима, рад органа безбедности они су старешине то се значи, ако би у правилу писали да то раде органи интенданске службе знате, онда би они то извршавали, значи они би вршили поступак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, по Вама, ако могу, дозволите председниче да га питам само, да ли може или не може, да скратимо ту причу, може ли да му нареди, не може да му нареди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не може да експлиците одговори тако црно-бело него.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Морам да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Условљава, ако, онда.
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине тужиоче ако ме разумете.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Покушавам.
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Што се тиче рада органа безбедности у тој фази са ратним заробљеницима значи то је евакуација, прикупљање и евакуација, то је војнички задатак, значи то је војнички задатак органа безбедности ако ме разумете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда у том смислу може?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Угасите микрофон. Оптужени Вујовић?
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Са каквим возилом је сведок дошао у Негославце, тај дан када је дошао?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам разумео.
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Са каквим возилом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када, то кад су дошли?
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То кад су дошли у Негославце, по доласку?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону господине Вујићу, према нама се окрените и према микрофону, ако не чујете питање ја ћу га поновити. Гледајте према нама, ради тог микрофона.
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Дошли смо војним моторним возилом како ми у војсци кажемо, застава, са таблицама војним, регистарске ознаке војне, и возио је пуковник Кијановић Богољуб. Возило је на задужењу Управе безбедности.
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад кажемо застава, нисам разумео да ли је то цивилно возило које је војно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно.
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Војно, моторно возило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно то је рекао.
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Војно моторно возило?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да, извињавам се господине председниче, само да ми поновите презиме господина?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић.
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А, Вујовић је.
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то није ова застава стандардна, ово цивилно возило, не разумем, не знам, први пут чујем за то заставино возило, није стојадин, југо, или тако нешто?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па војска је имала само та возила, ми, знате оно како, војска, сиротиња.
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не разумем, јел то као застава, југо или шта је?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то «застава 101», па војна?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Формацијско возило, заставино, могло је бити скала, могао је да буде 128, значи могла бит кец, како ми звали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Каквим сте Ви возилом дошли, да ли сте скалом, кецом?
СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Сто један, кец, кажу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: С каквим сте Ви, скалом, кецом, или с којим сте дошли?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма дошли смо војним моторним возилима, ово сад схватам господине председниче, ја ћу Вам рећи, ја знам да је господин Вујовић се возио у том возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И онда то схватам да је то нека провокација према мени, сад ако ја треба да му одговорим баш прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад, па не, да бисмо ми оценили да је то провокација, ја то не ценим као провокацију. Он вероватно има разлога зашто то пита.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па има, вероватно има али ја исто имам разлога сад да му кажем да се он возио у том возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада пошто Ви кажете да се он возио, у којој је то ситуацији било, у којој прилици?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У ситуацији кад је ишао у болницу да тражи мене, заједно са пуковником Томићем и Кијановићем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се нисам чуо шта сам се ја возио, нисам чуо шта је рекао, ја да сам се возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је он, када, тај дан кад сте Ви били?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам тад био извештен од, обавештен из разговора, значи пуковника Томића да ме два пута су ме тражили у војној болници, то сам обавештен и од Корице Бранка и да је са њима био господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Вујовић, ја се сад извињавам, можда Вујановић, можда Вујовић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А јел зна ко га је то обавестио, пошто прошли пут он није говорио ово први пут сад каже?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па нису ме питали о возилу онда, не бих се ја подсетио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А значи не смем Вас питати јел ћете ме.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па можете ме питати, али ја се не бих сетио, знате.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И сад на крају до каквог смо возила дошли?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: До војног моторног возила, «застава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Застава?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само дајте Ви објашњење јел то тачно или?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сад се извињавам, ја стварно нисам чуо с ким сам ја сад дошао, он каже са?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже са Томићем и са Кијановићем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Са покојним тим Томићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај покојни Томић Славко и Кијановић Богољуб да сте са њима двојицом тим истим возило за које питате, да сте дошли у болницу, можда чак и у два наврата да тражите Вујића и да је то њему тако пренео Томић.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Тако су ми пренели Томић и Корица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад оставља резерву не зна да ли је Вујовић или Вујановић, али Ви реците јесте или нисте?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страшно то је, сад само да изјавим, значи сведок питао ко је по систему немој више да ме питаш, нападаху те, мислим то је страшно.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не, слободно, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте на тај начин да злоупотребљавате тај микрофон, знате.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се. Кад је сведок рекао на «Велепромету» да је вршена тамо селекција значи цивилних лица и одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо за «Велепромет» господине Вујовићу, није предмет овог поступка.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, молим Вас да довршим само, са којих подручја су тамо били, са подручја града, Сајмиште, Митница, центар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам то господине председниче, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине Вујовићу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само реците не знате, не знате. Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да је извршена селекција, значи то је, морам се наместити, не могу овако, да ли је уопште вршена селекција тамо у «Велепромету»?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није, речено је да ћемо вршити селекцију заједно тако кад је Шљиванчанин објашњавао, задатак је наш евакуација, а селекција је подразумевао да се у «Велепромету» и укупно налази око 2000 измешаних, значи мушкараца, жена, деце и да ћемо одвајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте, објаснили сте, у реду.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: По томе, а селекцију не знам на што мислите господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одвајање цивила од других?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То је већ извршено, значи на крају је рекао Шљиванчанин то нам је направио као увод, немојте да се плашите сад неких провокација или нечега да ће доћи до неких околности, то је све већ извршено, увежбано и тако даље. Значи, аутобуси који су планирани да возе жене и старце и болесне и децу, и они који ће возити ратне заробљенике, цивиле, између 16 и 65 године у Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно способне?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су ти цивили отишли, да ли је сведок видео?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам вам рекао прошли пут ако сте слушали, описао сам, што се тиче «Велепромета», јел то?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи рекао сам како су аутобуси одлазили и шта се десило са тим последњим аутобусом, и онима који су били издвојени у посебној просторији са оним вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то причали.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, то сте рекли, него када су по Вашем доласку у «Велепромет», када су почели цивили да се одвозе из «Велепромета»?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Само мало да појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то господине Вујовићу, што је то битно?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Битно је због осталих, због датума и свега.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да Вам кажем Вујовићу, можда је и пре тога било аутобуса који су одвозили цивиле али ја нисам ту био присутан а значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро пита Вас Вујовић кад је почела кад сте Ви дошли на «Велепромет», па односу на тај тренутак, кад је почела евакуација?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Почела је кад су дошли аутобуси, то је око 23 и 30, то 24 часа, значи у то време од прилике су аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почела је евакуација?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Почела је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна где су ти аутобуси отишли?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ни једну локацију не знате као орган безбедности?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Као орган безбедности дошли сте тамо у вези тога и не знате где су отишли аутобуси?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где сте их упутили Ви као орган безбедности?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине Вујовићу јел знате колко је тамо било органа безбедности, значи сви су били потчињени пуковнику Мркшићу који није био орган безбедности.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пуковник Мркшић није тамо био присутан. На «Велепромету» се налази орган безбедности. То сте ви.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине Вујовићу, немојте сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, питање, питање.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ваша екипа, ко је био, Ви сте сад рекли да је пуковник Томић био главни, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Томић је био шеф групе.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ваше групе?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молимо да се предочи сведоку 17.12.2004. страна 34, ред 8 где каже « значи Славко Томић је предложио да ја будем руководилац те групе»?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Јесте, то ћу ја да поновим поново, ако је то потребно, зашто, кад сам ја то три пута понављао овде, значи.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад сте рекли да је Томић, па објасните то?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма Томић је увек начелник, само је пренио своја овлашћења ако се Ви разумете у војску и субординацију и у закон, значи Томић је пренио своја овлашћења за тај задатак у «Велепромету» на мене, значи он је свој задатак и своја овлашћења пренео на мене, као што је Мркшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за «Велепромет»?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Пренео своја овлашћења на Шљиванчанина, ако разумете то господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, разумем. А шта је онда Томић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за «Велепромет»?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Он је увек, ја сам само за «Велепромет», а Томић је увек шеф групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао, значи транскрипт 17.12.2004., страна 32, редд 33, почиње па говори, објашњава као «значи недеља је 17. новембар '91. 18. новембар је био понедељак, можда у мојој изјави ту има погрешан датум да је то била недеља», па ме интересује због чега сведок каже то је било дан пре или дан после у вези доласка у Негославце, и где је он дао такву изјаву и на који датум је први пут тада мислио, да је рекао да је његов долазак у Негославце?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У Негославце сам дошао тада када сам рекао и мало пре сам рекао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не питам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас Вујовић, Ви кажете можда је у мојој изјави ту има погрешан датум да је то била недеља?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То се ради о изјави коју сам дао господину Трифуновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трифуновићу?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па јесте, то, можда ја сам исто могао да побркам датуме, али значи кад сам рекао да сам 18-ог купио «НИН» у коме је био интервју помоћника Савезног секретара за народну одбрану Марка Неговановића генерала.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта сте том приликом мислили да сте рекли војном истражном судији, том приликом кад кажете, значи недеља?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да сам можда погрешио датуме, да је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта сте мислили, који сте датум онда рекли?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па можда сам рекао 18-ти, можда сам рекао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, у вези доласка у Негославце?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ама у Негославце сам тачно дошао 19-ог у 20 часова.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А, значи мислили сте да сте рекли 18-ог, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма нисам никад рекао 18-ог у Негославце.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад сте рекли тако.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Никад.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сада сте рекли да сте мислили, да сте рекли.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам рекао ни сада, немојте Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, у транскрипту ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево читам Вашу ову изјаву пред Војним судом.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нема тога.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Исто говори.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, исто говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19-ог говори, исто говори као данас овде, 19-ог смо дошли.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али је мислио да се забунио па зато питам. Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Можда нисам знао кад је недеља била, ето то господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте то можда имали понедељак, недељу уписану у свом роковнику?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не, недељу сам радио, у војсци се ради недељом и ноћу и дању и по месечини.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А због чега сте онда мислили, због чега сте помињали недеља и понедељак?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па зато што сам недељу дошао да се окупам човече, значи тамо нисам имао где, био сам на неком салашу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А шта сте у понедељак онда?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па у понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, а у чему Ви видите овде неку колизију, недоследности?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ја само питам на основу чега је дао овакву изјаву и због чега мисли да се забунио у вези датума неког да је рекао, у вези померања једног дана што расправљамо читаво време, значи говори се о једном дану, о померању једног дана.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма не помера се ништа, немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он, господине Вујовићу, Ви морате приметити да он доследно говори о овим датумима о 19. 20, он доследно говори све време.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Све разумем, знам али ја сам, ово је његова изјава, ја сам само, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, каже «можда сам се ја забунио», али све време доследно говори о.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду, ја сам само тражио објашњење због чега мисли да се забунио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19 и 20. Па не, не треба, какво објашњење, шта објашњавати нешто што је јасно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Баш није јасно. Да ли је сведок био на састанку у команди ОГ југ, кад је био, кад је стигао Сајрус Венс?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам то разумео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок био на састанку када је дошао Сајрус Венс у команду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате да је Сајрус Венс као представник Уједињених нација, Међународне заједнице био тамо у Вуковару?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Сајрус Венс је био по дану у Вуковару и у касарни, ја сам био ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је он био тамо?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Био је 19-ог, пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок видео тамо Александра Васиљевића у тим вечерњим часовима имамо изјаву у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ако Вам је рекао то Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тамо Александра Васиљевића, то пита?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма нисам видео ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: По изјави Александра Васиљевића који каже да је у том периоду када је он био са пуковником Мркшићем, што он изјављује да је два сата био, стоји, значи у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је видео Туманова?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам видео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок видео Марина Видића-Билог у Негославцима или било где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марина Видића-Билог?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам видео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Весну Босанац?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Њу сам видео први пут кад је доведена код мене у просторију за информативне разговоре и провео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Митровици, добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А видео сам, извињавам се господину Вујовићу, видео сам Весну Босанац у болници то јутро када им је господин Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држао онај говор?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Држао онај говор, попео се да би га видели, знате он се попео мало и на стол и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како је сведоково било службено име тамо, како се звао на том подручју или у Митровици, да ли је имао неко своје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неко посебно?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Имао сам заштитно име Бранко, пуковник Бранко.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна да су враћени аутобуси са прелаза Жупања, Нуштар и тако даље, да су уопште неки аутобуси враћени?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Знам то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када, где?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам. Ја у Нуштру нисам био, али знам да те жене које су одвожене у току ноћи према Нуштру ујутру смо их кад сам се ја вратио из болнице, ја сам опет аутобусе са тим женама затекао тамо, једно време су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: На путу од «Велепромета» према Негославцима.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли знате да је било неких жена и деце на Овчари?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам то разумео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Жена и деце, да ли је било, да ли зна сведок да ли је жена и деце било на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било на Овчари?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: На Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам то, не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Цивила, мислим?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам то, заиста не знам, а постоји могућност да је било, али не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок видео тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је било у ноћи 19-ог на 20-ти?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Могуће да је било, јер они који су се предавали са Митнице они су прво долазили пешке са Митнице на Овчару.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сведок зна да су пешке долазили са Митнице на Овчару?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па зато што сам са њима причао, са доста њих.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад је сведок рекао да не зна који су били?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па не могу да се.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи сведок је причао са заробљеницима са Митнице, цивилима?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ама није тачно, ја сам са њима причао у Митровици.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја молим веће да констатује да је сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Митровици, у Митровици.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта каже, ја сам са њима причао у Митровици.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, кад је обављен разговор.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Тамо је било жена у Митровици. Јел знате то да је било жена исто?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам, ја тамо нисам био то је ваше.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И српкиња жена било, то Ви знате Вујовићу да је било српкиња жена исто у Митровици.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја не знам, ја нисам никад био тамо.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како да не знате кад сте Ви били у Митровици 22. децембра, на прослави заједно са мном.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На каквој прослави?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ви сте певали једне песме, а мој старешина, командант логора певао знате од Вардара до Триглава и надаље, а ви сте друге песме певали.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када сам ја то био извињавам се 22. Где?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Децембра.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У Митровици.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 22. децембра у Митровици?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У КП Дому, не кажем сада буквално у Митровици, у КП Дому, на обележавању.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ког 22. децембра?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Децембра, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сам изгледао тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па како сте, да ли сте имали онај Ваш шешир, или ону браду, да ли сте имали не знам, не могу сад да се сетим, прошло је време.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сам певао, скакао тад, веселио се нормално?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисте, седели сте пристојно сте седели и певали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па мислим смешно. Ја сам био рањен.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде питајте га шта сте јели, ајде питајте га шта сте јели па ћемо онда сви напустити судницу да се ви испричате у том смислу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па шта год споменем он мене ставља тамо и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја био рањен други пут у вези тога, мислим, шта човек прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате више питања.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта је обавио сведок у вези, када је обављао разговор са заробљеницима са Митнице, шта је, да ли је неко са Митнице рекао, од митничких тих заробљеника где се налазио, да ли на Овчари, да ли на Велепромету, какву је информацију добио у вези тога, да ли је неко од њих био на Овчари па транспортован или неки цивили да ли су, какву је информацију добијао у вези тога?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам, немам прецизне никакве информације од интереса да задовољим Ваше потребе једино што сам поред команданта овог, помозите ми, како се звао последњи командант Митнице, Караула, знате када сам нашо једног Жику и Караула мени каже ево видите пуковнике овај је Србин, Жика неки Србин, колико се сећам Стојановић, не знам да ли га зна господин Вујовић, и ја

сам питао једино тог Жику, а они су ишли на информативни разговор знате, на неке околности њих два, један мајор који је разговарао са Караулом и онда сам ја питао тог Жику кад ме је Караула на неки начин хтео вероватно да каже како је било и Срба у Зенгама, ја сам питао Жику јел заиста си ти носио оружје, јесам пуковнице, рекао ми је Жика, можда га зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господин Вујовић, дал се звао Стојановић или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна да су и Митнички батаљон, дал је био на Овчари, да ли сведок то зна?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам то разумео.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна, да ли је Митнички батаљон био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Караула и његови људи.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Су били на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били на Овчари?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Били су они на Овчару, они су са Овчаре одвежени у Митровицу тако сам ја од њих чуо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У односу на довоз заробљеника на Овчару, када сте Ви били у «Велепромету»?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У «Велепромету»?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам у «Велепромету» значи отприлике.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не датум, него у вези тог догађаја, када су заробљеници довежени на Овчару?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: 19-ог сам био у «Велепромету». 19-ог, навече.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Немојмо око датума.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: 22 часа до 24 часа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то, рекли сте, добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Онда је послао следећи дан, следећег дана сам ишао пешке значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро чули смо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То када сте Ви дошли 19-ог у 22 часа јел сте тако рекли?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Дошао сам у 20 часова на командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Мркшића, све је то рекао.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па смо после састанка у «Велепромет».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли, господине Вујићу.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сте рекли, у реду, у вези тог Вашег доласка значи тај дан кад сте дошли, када је митнички батаљон био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То не знам, не знам то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим Вујановић?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кога затиче у 20 сати кад долази у команду Мркшића?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господин Мркшић као командант је да не каже постројио али војнички ред, прво је он па пуковник Павковић, па потпуковик Панић, па мајор Шљиванчанин у реду и он нас је представио, значи представио своје потчињене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И координатора, то је претпостављени, значи Павковић је био и координатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познајете тада господина Трифуновића?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не познам господина Трифуновића, нити се сећам да сам га видео, и не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико се задржавате приликом доласка ту у штаб?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па ту смо попили по кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви бисте желели сад кроз питања да сведок све полако, потанко исприча све, онда ако је то тако, а ја закључио бих да јесте, јер не видим сврху ових питања, другу сврху ових питања не видим, пошто је сведок све то рекао већ ако је то тако, ако то желите онда ћемо радити на други начин.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радићемо на други начин да ни Ваш бранилац онда не би имао примедбе на поступање председника већа, који нема питања за сведока, онда ћемо радити на други начин, тако што ћу ја пре свега питати сведока «јово наново» све, па ће то потрајати а онда ћете Ви бити у ситуацији да одбијемо Ваша питања јер је сведок већ питан, евентуално. Шта хоћу да кажем, ако радимо на овај начин на који радимо ограничите се да питатамо сведока само оно што сматрамо да је битно и важно, јер ме разумете?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мени је ово битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то што је Вама битно, треба и нама да буде битно, разумете?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја не ценим да је много битно ко је био на командном месту Мркшића и тако даље.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ви онда мени забраните да ја питам и нема никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја дозвољавам, наравно имате, ево видели сте Вујовић је 20 минута питао, 20 минута, више него његов бранилац, и Ви сте у тој ситуацији били јуче и прекјуче и тако даље, ја Вас само, само Вам скрећем пажњу да се ограничите на заиста битна, релевантна питања и ствари.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро хоћу, а још нисам ни почео Ви сте ме одмах сасекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што не видим праву стврху тих питања, сведок је све то одговорио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па зато што је Трифуновић причао нешто сасвим другачије, ето зашто, сад кад већ морам да Вам кажем, и идем даље па ћу Вам објаснити да ли је то релевантно или није релевантно за овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Питајте ме, господине председниче нека ме пита отворено, та питања, ја сам искрен човек да знате. Ја ћу и против себе да кажем и да му признам ако је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, сачекајте питање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта Вам је том приликом Мркшић рекао, да ли Вас је упознао са ситуацијом на «Велепромету», испричајте нам то мало, само молим Вас укратко, не морате ширит причу?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Хвала Вам на упозорењу, првом нас је упознао командант бригаде, по бригади, полако, ја се извињавам Вама и морам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Вујићу?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То морам рећи, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кажите.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Пуковник Мркшић прво о бригади, зашто је ту дошла, значи, који је задатак имала, како је прошла, шта је учинила, да ли је извршила задатак, које су последице, које је губитке имао, значи да је уморан већ, да су старешине уморне, да их има доста погинулих, дао неку цифру колко је избачено из строја, дао поређење неко статистичко да ће то ући у неке историјске анале. Затим рекао каква је остала ситуација и да ће нам ту ситуацији што се тиче ратних заробљеника и нашег задатка а то је и његов задатак, евакуација ратних заробљеника, да ће нам о томе рећи његов потчињени, мајор Шљиванчанин. Значи, он је своју дужност, он је можда требао и то да нам каже, ал он је тај задатак пренио на њега да нас он, видите, мајор упознава три пуковника и још је било ту потчињених, нормално је то, значи он је пренео свој задатак да нас он упозна и да каже шта нам је задатак то што ћемо да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Вам је рекао том приликом да на Овчари, на «Велепромету» има стараца, жена и деце?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није рекао тако него је рекао да, кад је Славко питао колко је тих Усташа, злочинаца, јер је такав израз већ употребљен, значи претпостављени мој Славко Томић, колко је господине Шљиванчанин тих Усташа, злочинаца ту, а он каже не зна се тачан број, све је то измешано, мушкарци, цивили, жене, деца и има око 2000, смештени су на Овчари и на «Велепромету». Жене су на «Велепромету», тако је рекао, и деца и старци.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И на Овчари јел тако?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није помињао да су жене и деца на Овчари, можда су били, можда је и рекао а да се ја.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Вујићу, то сте рекли у првом нашем суђењу, да Вам је Мркшић рекао да има жене, деце и стараца на Овчари, «Велепромету» и набрајао та места. Па зато сад питам, е сад, за те на Овчари, сад не могу ни да Вас питам, пошто не знате, сад кажете да не знате да Вам је рекао да је било на Овчари.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па можда се не сећам. Тако немојте ме сада ватат за то али ја ћу Вам објаснити како је могуће да смо и Ви и ја у заблуди и чак да Ви боље од мене то знате. Па ја знам да Ви боље од мене то знате.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, то је Ваше мишљење.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па немојте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад не могу да Вас питам одакле та?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па можете да ме питате, како сам ја дошао у заблуду, па жене морају негде да иду, да врше неку нужду, можда је тај претпостављени значи који је ту био претпостављени старешина на «Велепромету», значи да оду до Овчаре да врше нужду, ја се извињавам господине председниче, што то тако кажем, и чуо сам то да је више пута давао узбуну. Значи, да су се те жене укрцавале у те аутобусе да су седеле у тим аутобусима, та деца, чекале наређење за покрет, чекале усаглашавање са Хрватима да пређу преко границе, али они нису то пристајали и тако. Ето то сам чуо, ту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господин Трифуновић прича сасвим другачије господине Вујићу. Он прича о Вашем доласку, како сте дошли, малтене нисте ни попили ни кафу код Мркшића и он је Вас питао, Ви сте њему рекли због чега сте дошли, да видите евакуацију болнице, на то Вам је Мркшић одговорио ако сте због тог дошли изволите, и Ви сте се одмах покупили и отишли у правцу Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А ко је то Вама рекао?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господин Трифуновић.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Јел рекао пред овим судом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Отворено кажем да лаже, значи отворено кажем да лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И да оћу са њим да се суочим. Да ли он уопште мене познаје, дал ће да ме препозна, можда по томе што сам ћелав. А иначе Трифуновић, не знам ни коју дужност је вршио Трифуновић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Чак ни не прича да сте преспавали на том командном месту?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Шта је он тамо радио, шта је, коју је он функцију обављао, Трифуновић? Па он, није он могао да буде стално оперативни дежурни, значи они се смењују, тамо је било више официра пошто се смењују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је његова прича, господине Вујићу то је његова прича, чули смо Ваше тврдње. Не ценимо то ништа значајно.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То је његова прича, тако има још који су лагали исто против мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не бисмо Вас суочавали да бисмо утврдили заиста шта и како је било у том смислу. Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Споменули сте Јакшићевце, ко Вам је рекао за те Јакшићевце?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па неко ми је рекао код болнице и кад сам видео оне црвене кићанке.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел познајете Душана Јакшића?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не познам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли чули о њему нешто?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма нисам чуо ништа. Ја сам прошли пут рекао да је Јакшић то неки крај, као, реко сам господину.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Мркшићу било познато стање, дешавање на «Велепромету»?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А како не би било познато.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко му је то рекао?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Мркшићу, претходно морао је његов потчињени да му каже. Значи, морао да га извештава о стању старешина који је заповешћу одређен ту да буде, значи он је био војно-дисциплински старешина, то је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте после тог састанка, седницу владе, како хоћете назовите, да ли сте се срели са Срећком Борисављевићем?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не господине Вујановићу, тај исто лаже, а ја ћу Вам сад мало објаснити зашто он лаже, он има потребу да слаже, а ево зашто. Значи, кад сам ја издао наређење, они су били Усташе и злочинци док су пуцали на вас, али када су са белом заставом, подигнутим рукама и претходно предатим оружјем дошли тамо где сте им наредили, од тог момента они су ратни заробљеници. Ја имам задатак са овим присутним и Вама да одведем, да испразним ту просторију и да их одведем у Митровицу на поступање, онда, јел сте чули шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону господине Вујићу.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Шта се дешавало, само да питам да ли је чуо шта се дешавало тада?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта, где?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи прво се удаљио, побего, значи побегао је господин, како сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борисављевић.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Борисављевић. Значи, кад сам ја викао капетан Борисављевић Срећко да ми се јави, да иде хитно код господина Мркшића, да доведе појачање, нестало их је, значи више старешина и моја два, то ми је јако жао што сада морам да кажем, и моја два друга, и моја два друга господине су нестала ту, удаљила се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Вујићу, Срећко Борисављевић?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Немојте, реците.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Срећко Борисављевић је рекао да сте му Ви рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није још рекао.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није тачно, он је срео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па само мало, нисам ни завршио питање, Ви одговарате.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Само да Вам објасним немојте ме питат, ја сам схватио шта хоћете да питате, он је срео Бранка Корицу и његов војник када му је предао ону ташну, а рекли смо шта је у ташни био садржај, значи и Срећко Борисављевић је дочекао присутну госпoду из Владе СО Крајине.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ви сте га обавестили?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И господин Панић је дочекао владу, немојте сада о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, наставите даље са питањима, добро, сведок је мало опширан.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам мало сада и емотиван зато што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте бити емотивни господине Вујићу, само кратко, потрудите се да краће одговарате на питања.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи рекао сам више пута, Срећко Борисављевић није мене срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Он је бежао од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи први пут кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, чули смо.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Извињавам се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко ме је дао прву изјаву у вези боравка у Вуковару, прву изјаву?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Дао сам претпостављеном органу безбедности генерал пуковнику Димитријевић Александру.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Које године је то?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: '96.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '96, то је рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Спомињали сте да је то нешто записивано или снимано колко се сећам?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам, он може да има овако озвучење видљиво и невидљиво.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је имао или није?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То је његов ниво, он има снаге и средства, има овлашћења законска да може да их употреби. Дужан је да верификује то што сам ја причао и вероватно да је то радио, не само што сам ја причао него и они други су давали.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко из Ваше екипе прихвата заробљене из болнице и прима их у касарну?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То не знам јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их неко прихвата у касарни?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја нисам био присутан у касарни, а када смо кренули са капије «Велепромета», значи кад је Шљиванчанин окупио нас у 6 сати, 20-ог, на капији «Велепромета», само је дозволио да ја и Корица Бранко идемо са њим у болницу, а осталима је рекао да буду у касарни и да чекају аутобусе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи ипак су чекали аутобусе?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам и Ви сте тамо били присутни и више сте видели од мене.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У вези Вашег обављања задатака у болници, да ли сте били везани за тог носиоца, Шљиванчанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У смислу да је примао наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретније?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од Шљиванчанина?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Шљиванчанин је задужен да реализује план евакуације болнице и реко је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте добијали наређења од њега?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине Вујановићу, Шљиванчанин је рекао то ћу да, тај задатак ћу ја, искључиво ја да извршавам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, није мислио да ће сам, нормално, зато и питам.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Има своје потчињене.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи Ви?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја нисам био потчињени орган господину Шљиванчанину.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад ми није јасно. Како је онда могао да из Ваше екипе двојици, тројици каже идите у касарну да прихватите заробљенике из болнице а сад ми опет нешто о другом говорите?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Сви имамо задатак да помогнемо евакуацију ратних заробљеника, сви, значи све војне старешине, сви, и Ви сте имали тај задатак, сви у зони одговорности пуковника Мркшића, сви, ако Вам то није у свести, запамтите сви. Можете само тражити од некога, ја тај план немам, а Ви можете се обратити некоме од надлежних из војске вероватно тај план постоји па ће се наћи ко шта је требало да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала чули смо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате разлог зашто се из болнице људи одвозе у касарну а не одмах тамо где су предвиђени, где је предвиђено то?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Шљиванчанин је упознат шта се дешавало у «Велепромету» и ја сам тако исто рекао сви ви знате шта се дешавало у «Велепромету» јел ће опет ти аутобуси да дођу, да то исто доживимо, рекао аутобуси ће да се скупе у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, из тих разлога су аутобуси упућени у касарну?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Исто, тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте у касарни видели Весну Босанац и Марина Видића-Билог?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам. То сам објашњавао већ два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је господине Вујановићу да је Весну Босанац.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да у време кад сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео то јутро у болници, после у Сремској Митровици, према томе.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Кад сам дошао на ручак, значи срео полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И мајора Лукића и.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па тамо сте баш питали тог стражара, тако сте причали прошли пут на суђењу да сте тог стражара питали ког чуваш, вамо тамо и онда се он открио да је ту?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па није се открио, зашто, стражар, полицајац, војник, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Орган безбедности, шта да открије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, ајте пробајте.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Шта треба да открије кад је Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте пробајте променити начин.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Господине председниче, Шљиванчанин је сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу рекли сте тада то и то, да ли остајете и данас при томе?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте на Вашем сведочењу, првом суђењу, да сте приликом доласка у касарну видели, овај, попричали, кад сте обилазили касарну, попричали с једним војником и он Вам је рекао да је ту Весна Босанац, Марин Видић-Били?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није тако, ја сам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И да сте ту чак видели и Шљиванчанина?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ја сам то образлагао господину Веси, више пута, јер је он уочио исто тако нешто, ако се сећате, па то сте Ви могли да прочитате у мојој изјави, ја немам сад изјаву.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па Ваша изјава нормално, зато Вас ја питам.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па нормално, ја сам значи војника питао ко је ту, чуо сам кашаљ, па је рекао да су то значи ти и ти и једино сам рекао, онда да је ту вероватно и господин Шљиванчанин обављао разговор.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А Шљиванчанин је пре тога нама два пута рекао да обавља разговоре са Весном Босанац, са Билим, да тражи од њих да саставе спискове, ако се сећате.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да л' је том приликом виђате и те аутобусе у касарни?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ма, не виђам, господине. Аутобуси, ја сам реко кад сам ја дошао око 4 сата, сам значи ручао тамо и причао, значи кад сам срео пуковника Гверу Милана и кад сам срео Радета Лесковца, Министра за информисање за кога сам рекао како ме је провоцирао, они су припремали посету новинара и домаћих и страних у Вуковару, и реко сам како ме је господин Лесковац провоцирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то нас не занима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је била још која група органа безбедности у Вуковару, пре Вас, која је стигла пре Вас?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Била је. Био је Мунђан, значи Начелник контраобавештајне групе код пуковника Љубише Петковића са још четири старешине, значи Мунђан Драган, Корица Бранко, један капетан прве класе, реко сам Румун, не могу ни сада да се, румунске националности, не могу ни сада да се сетим презимена, и био је још један резервни орган безбедности, он је Вуковарац, не могу, ја верујем да га знате, али не могу сад да се сетим презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Овде сте рекли да они остају и после Вас, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Они су дошли пре нас и остали после нас.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А који је њихов био задатак, јел знате?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Који је њихов био задатак, задужења њихова?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па органи безбедности имају прописане задатке у рату.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, конкретно рецимо, тачно?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па немојте сад конкретно, ја нисам са њима био, знате. Да ли су они хватали шпијуне, дал су ватали ратне заробљенике неке који су се скривали, дал су тражили архиву која је потребна за процену неку, дал су тражили Мерчепа, то не могу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли има сазнања да је Кијановић Богољуб био на Овчари и извукао четири војника из аутобуса?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па то је рекао Кијановић мени, ја сам то рекао и прошли пут и сада говорим, значи да је Кијановић рекао да је прво обишао простор око «Велепромета», да је купио лешеве, затим да је из аутобуса извадио четири војника који су били заробљеници у болници, они су били рањени и лечени ја сам рекао како сам Весни Босанац одао признање како је поступила у складу са прописима и међународним ратним правом и да сам желео прво кад сам дошао у болници, једну часну сестру сам питао, где су ти војници ЈНА, ту заробљени, она је

рекла да су они одвојени, да не би доживели неке неугодности је ли, где ће да буду са рањеним Зенгама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро разумели смо.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И Кијановић је извадио те војнике то је рекао он, да их је извадио, куд је он њих споровео и одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците господине Вујановићу, ево.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево готово, завршавам председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако 25 минута питате, све оно што сам ја у једној реченици са сведоком на самом почетку, јел остајете при ономе што сте изјавили 17.12.2004.године, и на свако ово Ваше питање све је поновио из тог исказа, јел разумете, ништа нисмо ново добили.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како нисмо, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ново нисмо добили.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јесмо, ево сад у вези Весне Босанац то ништа није битно, то је везан датум за ту Весну Босанац, дал је видео аутобусе тај пут, то га прошли пут нисмо питали.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам видео аутобусе, нисам рекао шта је Вама, шта је Вама, Ви покушавате, шта Ви покушавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па молим Вас, господине предсениче, да ли сам ја овде рекао овде пред свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу, сачекајте да чујете питање.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па то је провокација, морам да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је било какве приче на седници Владе о смени Јакшић Душана и постављања неког другог уместо њега?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није било господине Вујановићу, нисам чуо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала, не морате ми ширит, добро, довољно је, доста је, хвала. Немам га више шта питат, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу Ви у неколко наврата и везано за Мирољуба и везано за Вујовића, везано за Вујановића, Ви то боље знате, Ви сте били тамо и тако даље. Ви знате те људе из тог времена?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не. Ја сам то од других чуо, ја сам од Славка чуо да је он, значи да је он заједно са њима тражио, значи то је та два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то сте рекли, то сте рекли.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како сам то чуо, иначе нисам ја њих пре тога уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, за Вујовића сте то рекли.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вујовића сте то рекли. За Вујановића рекосте мало пре Ви то боље знате, Ви сте били тамо?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па зато што је исто био ту, ако је био командант, командир јединице, командант неки, то су знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви знате јел он то био?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не знам то, не знам дал је био, уопште не знам дал је био, не знам ни о томе што ме он, ја Јакшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вујо?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан. Добро, господин је рекао да је два, три дана боравио доле свега, мене интересује једна друга ствар, за улазак да ли му је познато,

за улазак у Вуковар, у зону борбених дејстава, да ли Вам је познато, јединица која је издавала пропуснице за улазак цивилним лицима у Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, прво да ли је улазак у Вуковар, излазак из Вуковара, на неки начин контролисан путем контролно-пропусне службе и тако даље?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Сигурно да јесте. Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли икаквих сазнања о томе имате ко је то вршио?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па верујте, ми нисмо, моја сазнања су лична оно како смо ми прошли, значи нисмо могли доћи у зону борбених дејстава без пратње, заправо, кад смо дошли у Шид, значи морали смо се јавити тамо и добили пратњу оклопно борбено возило, значи са војном полицијом које је ишло испред нас, значи.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Можете рећи где сте се јавили само у Шиду, само у Шиду?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Само, господине, Славко Томић је ишао на командно место господина Петковића Љубише и информисан да треба да се јавимо пуковнику Мркшићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, значи код Петковића.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: А да ли би нам могли рећи, пошто сте овако виши чин имате и то све, да ли можете рећи од кога би могли сазнати која је јединица у то време била стационирана у Шиду и која је издавала пропуснице, од кога то можемо сазнати, која јединица борави у то време у Шиду?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Видите, чим постоји неки штаб органа безбедности на челу са пуковником кога је одредио значи Миле Бабић ту да обавља и координира задатке безбедности он је морао имати јединицу војне полиције, значи то је зона одговорности 1-ве војне области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи, онда је у тој зони њихова војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нека јединица војне полиције?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да, и Љубиша Петковић је сигурно, он морао да има помоћника за војну полицију, значи старешину, официра који је регулисао начин уласка, изласка из зоне борбених дејстава.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Важи, ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић прво, господине Вујовићу, па?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведок је нешто говорио везано за лице «Топола», на «Велепромету», па овде у свом транскрипту, у транскрипту уствари од 17.12.2004. године говори, на 37 страни, не морате му предпочавати, бићу кратак, па каже да му је стављао нож под?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево Ви то радите господине Атанасијевићу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па му је ставио каму испод грла, да се насилно понашао према њему, па га сад само питам, да ли је то тако, дал се стварно тај човек понашао тако према Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете и при овом делу Вашег казивања господине?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: То је била за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, објаснили сте детаљно, ево остаје и при том делу свог казивања од 17. децембра.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине председниче, 15.11. када сам дао своју изјаву овде, дао сам једну фотографију из новина, из «Новости», то је од 11. марта

2004. године, па оно што је изашло, па да предочите само ту фотографију господину Вујићу, па ћу му поставит једно питање, мислим да ли препознаје само неког са фотографије, то ме интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада не можемо овако на.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ако немате ја имам овде фотографије па можете ставит на документ камеру, да се не морате сада, па само да се види на документ камери, да не траже, ипак је мени лакше сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања, јел имате питања још?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па да, то само да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате питања, да наставимо док Снежа проба пронаћи је.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, након те фотографије, ево имам ја овде фотографију да се не муче они, па јел могу ја да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте ако је Ви имате, одмах ће ми бити јасно је ли то та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то јесте та фотографија, молим режију да нам на мониторе да снимак са документ камере, ако то ради, ради. Е сад је питање оптуженог Атанасијевића, пошто видимо ову фотографију коју имали смо прилике и раније да је видимо, сад је питање оптуженог Атанасијевића, које?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ко је на овој фотографији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да ли мислите да ли неког познам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је, погледајте мало боље, пошто сте неког објашњавали па ме интересује?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Ово би могло да буде господин Станко.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, а овај до њега што га?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У шеширу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би био у шеширу дакле?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са брадом.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А овај до њега што иде према њему, да ли Вам је тај познат, тај високи, да ли Вам је тај познат?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не могу да препознам лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Хвала режији.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, ако не можете да препознате, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања? Милојевић?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Имам само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Милојевићу?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Када се господин Богдан Вујић, вратио за Београд са «Велепромета», тачан датум ако може, то је везано питање у вези Карловић Вилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «Велепромета»?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да. Када је напустио подручје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, тако би могло.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако би могло, ево одговорите, рекли сте то и пре?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи реко сам и пре, да по мом сећању да је колона доста дуго значи, чекало да се колона издужи због чега не знам, значи од пола ноћи 20-ти на 21-ви, значи сад већ 21-ви, ја сматрам да смо дошли око, у Шид око четири сата, можда нешто раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Још само једно питање. Да ли је остало заробљеника у «Велепромету» када су они напустили, да ли је њему познато?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Једино ако су били сакривени.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Е, хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и оптужени Вујовић жели још једно питање да постави?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Извињавам се господине председниче ко ме је питао ово сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је био оптужени Милојевић, нисте ме чули.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А, Милојевић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само једно питање, пошто је сведок рекао да није вршио тамо селекцију у болници, сада је изјавио да је вршена селекција и да су у међувремену нашли три војника нека наша, сад је мало пре изјавио да је Кијановић, а каже није вршио он селекцију, да ли је тако сведок рекао?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Није ме разумео господине.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Него, молио бих само да понови?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Значи ја, кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није вршио селекцију.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: У болницу ја нисам вршио селекцију него сам тражио војнике ЈНА, заробљене од стране Зенги, који су били на лечењу у болници.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте нашли неког?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам нашао, као што сам Вам рекао. Питао сам часну сестру ту, где су, она је рекла да су већ одведени.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А рекли сте сад да их је Кијановић одвео?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Па то је у касарни господине, реко сам значи да је Кијановић рекао да је запазио те војнике ЈНА у аутобусима са.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас, рекао је у болници да је нашао три војника Кијановић, сад је мало пре рекао.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Нисам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није тако рекао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања за сведока, имате ли Ви још нешто да кажете господине Вујићу, што мислите да је важно да смо можда нешто пропустили да Вас питамо?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Овог момента не могу баш да прецизно тако се сетим нечега што сматрам да је од интереса за овај суд, за Ваше веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд, трошкове доласка?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Не тражим, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок не тражи трошкове доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујићу захваљујемо што сте и овај пут дошли у суд, надамо се да нећете доживотно сведочити.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Кад буде искључен микрофон онда ћу Вам нешто рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Кад буде искључен микрофон онда ћу Вам нешто рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нећемо.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: Вашој службеници кад сам дошао јутрос, она ме похвалила како сам се лепо обукао знате, а ја сам рекао да сам то дужан да дођем пред суд тако али да ћу рећи господину Веси да имам трошкове и да ћу му рећи да сам морао да купим ново одело. Извињавам се, ово схватите као шалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо Вам се господине.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: А ја сам пензионер знате, ако будем заиста сваке године морао да идем још, мораћу да купим ново одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо се господине Вујићу, можете ићи.

СВЕДОК БОГДАН ВУЈИЋ: И Вама хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Председник већа у 12,00 часова, издаје:

НАРЕДБУ

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,40 сати.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ја се извињавам, само за Станка Вујановића сте добили ову молбу за лекове оне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, проследио сам председнику суда пошто је у питању неки већи трошак.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, али нужан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду искуства из досадашњих случајева и везано за раније оно Булића и мислим Војновића, Шошића и тако даље, мислим да неће бити проблема.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проследио сам председнику суда.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ја сам од Војновића добио дозволу за примање лекова на основу које ћу да му купим лек у присуству страже, они су то констатовали али су ми наложили да се Вама јавим да вас обавјестим о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем никакав.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо нема нам колеге Машића, Ви га мењате јел тако уз сагласност опт. Радака.

Уз сагласност опт. Радака у наставку данашњег главног претреса овог оптуженог ће бранити адв. Славиша Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче у име колеге Јелушића, само чисто технички провере ради, да ли је до Вас стигао поднесак који је он јутрос предао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, мислио сам мало и да прокоментаришемо, можда је сада прилика. Колега Јелушић нам је упутио поднесак где је децидирано и опредељено рекао овако, између осталог, па само тај део наглашавам јер ми је он посебно интересантан, «сагласни смо са читањем исказа свих сведока изузев сведока сарадника и изузев тог и тог сведока», па бих у том смислу молио и остале колеге браниоце да бисмо могли благовремено планирати даљи рад да у том смислу се одреде, за сада смо у ситуацији да изводимо доказе, ево ове мајске сесије и по свој прилици јунске, по предлогу колеге браниоца адв. Заклана. Молим?

Да, то је везано за сведоке из претходног поступка које смо саслушали у претходном поступку. Ја сам и онда вам рекао и сада кажем ценим да није неопходно саслушавати све сведоке поново, је ли, него у том смислу бих вас молио да као и колега Заклан, као и колега Јелушић да нам кажете сагласни смо са читањем исказа ових, а ове желимо чути непосредно у судници.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа, ја сам то ја мислим већ предлагао, е сад да ли сам и у формално-правном смислу, али мислим ево сад је згодна прилика да не би губили време, ја не би хтео да се лично схвати мој један став према сведоцима који долазе и које ћемо саслушавати које је предложио колега Заклан, а и наравно да су исти ти сведоци битни и у смислу одбране господина Вујановића. Наиме, пред судом у Хагу где су оптужени Мркшић, Шљиванчанин и Радић, добар део сведока је саслушан и могу да Вам кажем ово што сам ја скинуо онако са сајта више на енглеском и тако даље, нажалост ми немамо преводе, мислим да код колеге браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је на енглеском?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Све је на енглеском нажалост. Ја бих Вам предложио, а мислим да је битно због утврђивања материјалне истине, јер многи сведоци су сасвим шире говорили, не сад по другим деловима «Велепромет» и тамо јер тамо је предмет Овчара управо и болница, много, много шире и детаљније него што су овде износили у првом суђењу и чак доста и различито. Стога бих ја молио да би ово веће, које је констатовало у својој пресуди да није у стању, није у могућности да добије једну ширу слику за коју може да претпостави да, како сте ви у пресуди написали, али мислим да би управо због одбране Вујовића и Вујановића било битно да затражимо преводе тих. Онда да видимо да ли ће бити неко од ових сведока нама интересантан ако је нешто рекао ново, а видимо да су многи сведоци ново рекли, видимо и данас по сведоку «А», тако да сматрамо да можете да прибавите то поред ових карата да би ми могли да сагледамо председниче већа, јер није нама у интересу, сигурно није у интересу одбране, нити окривљених да ово дуго траје, али да сконцентришемо те неке доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо ово Ваше тражење. Али у том случају ја бих Вас молио да кажете «Пера, Мика, Жика», значи да се определите па можете један поднесак кратак у том правцу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу пробати од колега које бране тамо да добијем на српском јер они су преводили нешто, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо са доказним поступком утолико што бисмо саслушали сведока под псеудонимом «А».

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се искључи јавност са главног претреса ради саслушања сведока под псеудонимом «А».